Kính chào quý thính gi□, chúng tôi th□t vui đ□□c hoan nghênh quý v□ đón nghe *Câu Chuy□n Gia Đình* hôm nay.

Chúng tôi đang trình bày v□ nh□ng nguyên t□c Kinh Thánh d□y chúng ta c□n áp d□ng đ□ hôn nhân Chúa ban cho chúng ta đ□□c h□nh phúc b□n lâu. Năm nguyên t□c chúng tôi đã nói đ□n là: (1) V□ ch□ng không ích k□ nh□ng quan tâm đ□n phúc l□i c□a nhau (2) D□t khoát kh□i nh□ng ràng bu□c c□a đ□i s□ng đ□c thân th□t s□ hi□p m□t v□i nhau (3) Giúp nhau tránh kh□i nguy hi□m c□a cám d□ tình d□c. (4) Dành thì gi□ trò chuy□n đ□ hi□u nhau và tâm đ□u ý hi□p v□i nhau. (5) □ng x□ khôn ngoan đ□ b□t đ□ng ý ki□n s□ khi□n v□ ch□ng hi□u nhau và yêu nhau h□n.

Dù yêu nhau nhi□u và c□n th□n trong cách c□ x□ v□i nhau, không v□ ch□ng nào tránh đ□□c nh□ng lúc bu□n gi□n nhau. Khi v□ ch□ng có đi□u gì b□t bình, chúng ta c□n tránh nh□ng đi□u sau: (1) Không che gi□u phi□n gi□n tr□□c nh□ng vi□c nghiêm tr□ng, c□n bi□u l□ phi□n gi□n. (2) Khi gi□n v□n c□n th□n, tránh có nh□ng l□i nói hay hành đ□ng làm t□n th□□ng nhau. Đây là 2 đi□u chúng tôi đã trình bày tr□□c đây, hôm nay xin nói ti□p v□ nh□ng đi□u khác chúng ta c□n tránh khi v□ ch□ng có chuy□n bu□n gi□n nhau.

3. Tránh đem nh□ng phi□n gi□n gi□a v□ ch□ng nói cho m□i ng□□i bi□t. Khi gi□n chúng ta th□□ng m□t khôn ngoan và d□ có nh□ng hành đ□ng tai h□i, gây t□n th□□ng cho ng□□i liên h□, khi□n m□i quan h□ gi□a chúng ta v□i ng□□i đó s□t m□ hay gãy đ□.

M□t khi m□i quan h□ gi□a ng□□i v□i ng□□i b□ gãy đ□ s□ r□t khó hàn g□n hay ch□a lành. Khó h□n là đánh chi□m cái thành kiên c□, Kinh Thánh d□y: "M□t anh em b□ m□t lòng l□y làm khó đ□□c lòng l□i h□n là chi□m th□ cái thành kiên c□" (Châm Ngôn 18:19). Vì nh□ng hành đ□ng và l□i nói khi gi□n r□t nguy hi□m nên Kinh Thánh d□y: "Ng□□i nào cũng ph□i mau nghe mà ch□m nói, ch□m gi□n, vì c□n gi□n c□a ng□□i ta không làm nên s□ công bình c□a Đ□c Chúa Tr□i" (Gia-c□ 1:19-20). S□ đ□ Phao-lô cũng khuyên: "Khi anh em nóng gi□n thì đ□ng ph□m t□i, đ□ng căm gi□n cho đ□n lúc m□t tr□i l□n, đ□ng t□o c□ h□i nào cho ma qu□" (Th□ Ê-phê-sô 4:26-27, BHĐ). Vì nh□ng nguy hi□m đó, khi gi□n chúng ta c□n nh□ Chúa k□m ch□ l□i nói và hành đ□ng đ□ sau đó không ph□i ân h□n. Trong quan h□ v□ ch□ng chúng ta l□i càng c□n c□n th□n h□n n□a khi bu□n gi□n nhau, vì nh□ng đi□u chúng ta nói hay làm khi đang gi□n s□ đ□ l□i h□u qu□ sâu đ□m trong lòng ng□□i b□n đ□i, gây t□n th□□ng cho tình c□m gi□a v□ ch□ng.

Khi có đi□u phi□n gi□n ng□□i ph□i ng□u, chúng ta c□n đ□n v□i Chúa tr□□c h□t, xin Chúa an □i, nâng đ□ chúng ta và c□u xin Chúa giúp ta nhìn th□y l□i c□a chính mình. Khi gi□a hai cá nhân có nan đ□, ít khi nào ch□ là l□i c□a m□t ng□□i nh□ng th□□ng là l□i c□a c□ hai. Chúng ta c□n đ□n

v□i Chúa, v□i L□i Chúa đ□ bi□t mình đã làm gì khi□n có nan đ□ và xin Chúa giúp ta s□a đ□i chính mình tr□□c. Và
đi□u quan tr□ng h□n là, khi gi□n v□ hay ch□ng, chúng ta không nên v□i vàng đem chuy□n phi□n gi□n đó nói cho ng□□i khác bi□t, dù ng□□i đó r□t g□n v□i ta, nh□ cha m□ hay anh ch□ em trong gia đình, cũng không nên nói ra cho b□n bè xa g□n bi□t.
Có ng□□i khi bu□n gi□n v□ hay ch□ng thì thích chia x□, phân bua v□i m□i ng□□i mình g□p, đ□
nh□ng ng□□i đó bênh v□c mình hay thông c□m v□i mình. Đây là đi□u chúng ta c□n tránh, vì nó không gi□i quy□t
nan
đ□ nh□ng có th□ khi□n nan đ□ tr□ thành to l□n h□n.

4. Đ□ng đ□a mình vào ch□ khó x□, vì tuyên b□ nh□ng đi□u mình không làm đ□□c

Nh□ chúng ta đã th□y, v□ ch□ng b□t đ□ng ý ki□n hay phi□n gi□n nhau là chuy□n bình th□□ng, vì th□ chúng ta đ□ng ph□n □ng quá m□nh cũng đ□ng đem nói cho m□i ng□□i bi□t. Đi□u th□ t□ chúng ta c□n tránh khi gi□n nhau là đ□ng tuyên b□ nh□ng đi□u quá đáng khi□n sau đó chúng ta ph□i x□u h□ vì mình nói quá m□nh, tuyên b□ nh□ng đi□u quá to l□n mà không th□ làm thành. Ch□ng h□n nh□, các ông khi gi□n đ□ t□o áp l□c v□i v□ th□□ng nói: “Không ch□p nh□n nh□ v□y thì làm đ□n ly d□ đi!” Ho□c v□ nói v□i ch□ng: “Anh không thay đ□i thì tôi v□ v□i ba má, cho anh t□ do c□□i ng□□i khác!” Có v□ ch□ng khi gi□n nhau thì tuyên b□: “T□ nay tr□ đi tôi không c□n t□i bà!” Hay: “Tôi không c□n đ□n ông n□a!” Có ng□□i m□i khi gi□n v□ là nói: “Tôi s□ng m□t mình đ□□c, không c□n đ□n cô n□a!” Ho□c v□ nói v□i ch□ng: “Em s□ không bao gi□ nh□ anh giúp m□t vi□c gì n□a!” Ho□c: “Không bao gi□ c□n t□i đ□ng ti□n c□a anh n□a!” T□t c□ nh□ng câu nói đó đ□u đ□a chúng ta vào th□ k□t, vì ch□c ch□n chúng ta không đ□ can đ□m làm ho□c không th□ làm đ□□c nh□ mình đã tuyên b□. Không nh□ng th□, l□i nói đó đ□ l□i t□n th□□ng sâu đ□m, ng□□i ph□i ng□u s□ khó quên và khó tha th□.

5. Đ□ng rút vào v□ □c đ□ tránh xung đ□t

Ng□□i ta g□i đây là ph□□ng cách c□a con rùa, m□i khi v□ ch□ng có đi□u b□t bình hay b□t đ□ng ý ki□n thì r□t c□ l□i, tr□n d□□i cái v□ nh□ cách con rùa ph□n □ng khi g□p nguy hi□mĐây là nh□ng ng□□i khi bu□n gi□n v□/ch□ng thì im l□ng không nói, không bày t□ ph□n □ng, làm nh□ mình không có m□t, không hi□n h□u n□a.
N□u khi gi□n chúng ta im l□ng, không nói trong vài giây phút đ□ k□m gi□ c□n gi□n, đ□ suy xét vi□c đã x□y ra ho□c đ□ suy nghĩ nh□ng l□i mình s□ nói là đi□u t□t. Nh□ng n□u chúng ta ghim bu□n gi□n trong lòng và t□ nh□: mình s□ không bao gi□ nói, không bao gi□ ph□n □ng gì n□a thì không t□t và là đi□u ta c□n tránh. Ho□c n□u chúng ta im l□ng, ch□ cho đ□n khi nào hay ngày

nào ng□□i
kia
bi□t l□i và xin l□i, r□i chúng ta m□i nói chuy□n, đây cũng là đi□u nguy hi□m cho tình c□m v□ ch□ng.
S□ im l□ng này s□ t□o kho□ng cách gi□a hai ng□□i, im l□ng càng lâu kho□ng cách s□ càng l□n và v□ ch□ng càng khó gi□i hòa v□i nhau.
H□n th□ n□a, khi v□ ch□ng v□n g□p nhau m□i ngày mà không nói, không nhìn nhau, s□ phi□n gi□n gi□a hai ng□□i s□ gia tăng, khi chúng ta im l□ng không nói nh□ng c□ nghĩ mình đúng, mình b□ t□n th□□ng, còn ng□□i kia sai, ng□□i kia có l□i, v.v… n□i phi□n gi□n trong lòng chúng ta s□ gia tăng và v□ ch□ng s□ r□t khó làm hòa v□i nhau. Đ□ tránh tình tr□ng 'chi□n tranh l□nh' vô cùng nguy hi□m này, khi có đi□u bu□n phi□n ng□□i b□n đ□i chúng ta không nên s□ d□ng vũ khí im l□ng nh□ng nên tìm thì gi□ và c□ h□i thu□n ti□n đ□ nói ra đi□u mình không vui, không đ□ng ý đ□ thông c□m và gi□i hòa v□i nhau ngay.

6. Đ□ng làm l□n chuy□n, đ□ng nói quá đáng, quá nhi□u v□ nh□ng đi□u nh□ nh□t, không đáng

Nhi□u ng□□i có tính hay nh□ chuy□n cũ, l□i l□m cũ c□a v□/ch□ng và khi ng□□i đó l□ làm đi□u gì mình không thích hay không vui, thì đem nh□ng l□i l□m cũ ra nói thêm vào, làm cho l□n chuy□n. Có bà v□
kia
đi ch□ l□ làm m□t ti□n, v□ nói v□i ch□ng thì ch□ng nói: "Em c□ làm m□t ti□n hoài, đi đâu cũng quên cái này, l□c m□t cái kia, t□n h□i ngân qu□ gia đình bi□t bao nhiêu, em có bi□t không?" M□t ông ch□ng
kia
v□ d□n đi làm v□ nh□ mua thu□c cho con nh□ng ông quên m□t. Khi bi□t ch□ng quên mua thu□c cho con, bà v□ nói: "Anh th□t là t□, con đau anh không lo, không chăm sóc, em ch□ nh□ m□t chuy□n nh□ là mua thu□c cho con mà cũng không nh□.
Nh□ chuy□n gì anh cũng quên, t□ h□i nào đ□n gi□ cái quên c□a anh làm h□ng bao nhiêu vi□c mà anh v□n không s□a đ□i.
Anh có th□□ng gì v□ con đâu!"
Sau khi nói nh□ th□, ng□□i v□ khóc òa lên, khi□n ông ch□ng th□t là ân h□n và kh□ tâm.
Đây là nh□ng ng□□i hay làm l□n chuy□n, hay nói quá đáng v□ nh□ng đi□u nh□ nh□t không đáng.
Khi v□ hay ch□ng làm đi□u l□m l□i nh□ng bi□t l□i và ân h□n, xin l□i,
chúng
ta nên tha th□ và b□ qua, đ□ng nh□c đi nh□c l□i làm ng□□i đó ph□i kh□ tâm. Chúng ta c□n áp d□ng l□i Chúa d□y trong cách c□ x□ v□i m□i ng□□i, nh□t là v□i ng□□i b□n đ□i. S□ đ□ Phao-lô vi□t: "Hãy □ v□i nhau cách nhân t□, đ□y d□y lòng th□□ng xót, tha th□ nhau nh□ Đ□c Chúa Tr□i đã tha th□ anh em trong Chúa C□u Th□" (Ê-phê-sô 4:32).

Minh Nguyên
Ch□□ng Trình Phát Thanh Tin Lành